

Șoaptele vântului

Nicu Hăloiu

Șoaptele vântului

...

Mi-a șoptit un fir de vânt:
Omule, fii pregătit,
Am văzut acolo-n cer,
Semne tainice, mister,
Cum toate se nasc și pier
Și nu e pace pe pământ,
Lumea este la sfârșit!

...

Și eu ce să fac atunci?
Am întrebat firul de vânt
Plimbă-te prin văi și lunci,
La poale de munți semeți,
Încearcă să iubești, să ierți,
Că de-aia ești pe pământ!

...

Du-te-n mijlocul naturii,
Devreme, de dimineață,
Ieși, încarcă-te cu viață,
Simte dragostea pădurii,

Privește norii de pe cer,
Vorbește-le încet, ușor,
Gândește-te că ești un nor
Pufos, albiu și efemer!

...

Încă un lucru să mai știi:
Orice-ar fi, prin orice-ai trece,
Tu rămâi la toate rece,
Privește-n jur cu detașare,
Îndură totul cu răbdare.
Numai nu te-mpotrivi!